

профинансированных Банком инвестиционных проектов в сфере обрабатывающей промышленности, имеющей значительную долю в структуре ВВП страны и кредитном портфеле Банка, в 2016 году составил 63 балла (из 100), что свидетельствует о среднем (достаточном) социально-экономическом эффекте. С учётом успешной реализации проектов ожидается значительный рост объёмов производства, развитие производства импортозамещающей и экспортоориентированной продукции, снижение уровня энергоёмкости производства, создание новых рабочих мест, обеспечение высокого уровня производительности труда, сопоставимого со среднеевропейским уровнем по соответствующим отраслям, соответствие экологическим стандартам страны.

Список литературы:

1. Банк развития Республики Беларусь [Электронный ресурс]. Минск, 2017. Режим доступа: <https://brrb.by/about/press/news/> – Дата доступа: 01.11.2017.

УДК 330.146+658.14]:658.152(477)

В. О. Романишин
к. е. н., доцент, доцент кафедри
корпоративних фінансів і контролінгу
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

ІНВЕСТИЦІЙНА АКТИВНІСТЬ І НАКОПИЧЕННЯ КАПІТАЛУ ВІТЧИЗНЯНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Досягнення стабільного соціально-економічного розвитку потребує нарощування інвестиційних ресурсів, послідовного збільшення частки капітальних вкладень у ВВП, поліпшення структури інвестиційних джерел та оптимізації напрямів їх вкладення. За таких умов зростає роль державного фінансового регулювання інвестиційної діяльності, що має стимулювати процеси нагромадження й ефективного використання інвестиційних ресурсів

відповідно до пріоритетів економічного зростання, перспектив інноваційного розвитку підприємств в Україні.

Інвестиції як фактор, що забезпечує процес накопичення капіталу, і як фактор забезпечення отримання прибутку мають і подібні риси, і суттєві відмінності з точки зору системи управлінських рішень щодо обґрунтування економічного зростання. На відміну від поточних витрат ресурсів (сировинних, енергетичних, трудових), ресурси тривалого користування (основні засоби) є особливим способом використання прибутку і амортизації (минулої праці, який «зеконотити» неможливо) [1, с. 28]. Утворений в компанії інвестиційний ресурс повинен бути ефективно витрачений, щоб стати капіталом. В іншому випадку відбувається омертвіння коштів, має місце упущений прибуток і втрата цінності ресурсу, що зберігається. Як результат від інвестиційних вкладень компанія отримує прибуток, повернення вкладених коштів у вигляді амортизаційних відрахувань і ринкову оцінку вартості бізнесу. Від того, який напрямок отримання результату вважати головним, залежить стратегічний вибір компаній і економіки в цілому.

Протиріччя індустріального суспільства чітко проявилися в Україні, і за їх загальної подібності з індустріально розвиненими країнами світу, вони мають особливості, які визначаються процесом формування ринку капіталу в країні. Країнам з трансформаційної економікою властиві специфічні мотивація поведінки (держави і бізнесу) і способи збільшення капіталу. Вони базуються на використанні накопичених суспільством ресурсів з метою збільшення індивідуального капіталу навіть ціною втрати частини суспільного багатства.

Завершення перерозподілу раніше накопиченого капіталу («дешевої» власності) призвело до зниження ефективності інвестицій в процеси реструктуризації бізнесу, що викликало посилення відтоку коштів за кордон.

Найвиразніше протиріччя між накопиченим капіталом і поточними інвестиціями проявляється в рамках державної політики України. Дії держави, що вживаються для порятунку раніше накопиченого капіталу, були орієнтовані на поточний стан справ в економіці України 1990-х років, і з цієї точки зору

вони є закономірними і тактично обґрунтованими. Протягом багатьох років держава обмежує тиск інвестицій на раніше накопичений капітал на внутрішньому ринку. З одного боку, основні засоби підприємств зберігали привабливість для використання зважаючи на значне відхилення вартості їх придбання від рівня витрат, які були необхідні для створення нового бізнесу. З іншого боку, у кінці 2000-х років держава для уникнення більш масштабних проблем (відомих з досвіду Японії 1990-х років і США 2000-х років) змушена підтримувати вартість накопиченого майна, генеруючи власний попит на традиційну продукцію (житло для військовослужбовців, черговиків, обмін старих автомобілів і т. п.) [2, с. 1857].

Провідну роль в сучасній моделі державного впливу на відтворювальний процес відіграють відмінності в умовах отримання доступу до ресурсів для діючих і новостворюваних підприємств. Вони носять принциповий характер в реальному секторі економіки (вартість підключення до мереж, доступ до трудових ресурсів, землі і т.п.). Наслідком державної політики щодо збереження накопиченого капіталу (рівень вибуття основних засобів не перевищує 1%) неминуче стає обмеження (згортання) зон перспективного накопичення капіталу. Можливості для збільшення ефективності використання капіталу в рамках діючого виробництва обмежені, що показує досвід найбільш ефективних вітчизняних компаній. Розв'язання завдання збереження наявного в країні капіталу в рамках існуючих способів стає все дорожчим і безперспективнішим (внаслідок змін вартості традиційних майданчиків, які дорожчають через відсутність альтернативних можливостей накопичення капіталу).

Діюча система відтворення (інвестиційний механізм) забезпечує підтримку і технологічну модернізацію компаній, що домінують в галузях. Для цього у них достатньо власного інвестиційного ресурсу і є широкі можливості для залучення позичених коштів.

Варто зазначити, що у процесі прогнозування на державному рівні і у великих стратегічно орієнтованих корпораціях слід відмовитися від критеріїв

прибутковості (розглядаючи прибуток як характеристику доцільності прийняття конкретних варіантів і одного з джерел інвестицій), а як основу для економічного обґрунтування рішень необхідно використовувати параметри потенційної можливості накопичення капіталу (ємність ніш). На наш погляд, за цих умов для інших учасників ринку неминучим рішенням видається стратегія погоні за лідером, забезпечуючи свою конкурентоспроможність на ринку ресурсів на основі розвитку основного капіталу підприємств.

Список літератури :

1. Соломіна Г.В. Функціонування компаній з управління активами : світовий досвід і вітчизняна практика / Г. В. Соломіна // Науковий вісник : зб. наук.-техн. праць. – Сер.: Фінанси, банки, інвестиції. – 2014. – № 2. – С. 28-32.
2. Георгіаді Н. Г. Рішення щодо забезпечення розвитку креативного менеджменту підприємства як елемент інформаційно-комунікаційної системи / О. Є.Кузьмін, С. В. Князь, Н. Г. Георгіаді, Д. К. Зінкевич // Економіка: проблеми теорії та практики. Збірник наукових праць. – Випуск 259. – Том VII. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2010. – С.1853 – 1861.

УДК 336.71:339.727.22

В. І. Рудевська
к. е. н., доцент кафедри фінансів,
банківської справи та страхування,

Л. О. Сало
студентка V курсу,
Інститут банківських технологій та бізнесу
ДВНЗ «Університет банківської справи»

ОЦІНКА ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ З ІНОЗЕМНИМ КАПІТАЛОМ

Розвиток та удосконалення діяльності банків - необхідна умова створення дієвого ринкового механізму в Україні. Такі тенденції в діяльності банків, як концентрація капіталу, зростання конкуренції і впливу іноземних банків на національну економіку, впливають на активізацію процесів формування